

اولند

یک جزیره خودمختار

فنلاند بر جزایر اولند چیره شد ولی موظف شد که زبان سوئدی، فرهنگ و سنت های محلی ساکنان اولند و نظام خودمختار اولند را که فنلاند در سال 1920 به اولند پیشنهاد داده بود را تضمین کند. این تصمیم سپس با یک قرارداد بین فنلاند و سوئد در خصوص چگونگی اجرای آن ضمانت ها تکمیل شد. سازمان جامعه ملل همزمان تصمیم گرفت که اولند یک منطقه غیر نظامی شود تا در آینده تهدیدی نظامی علیه سوئد نباشد.

پس از اینکه قانون خودمختاری اولند با مقررات جدید خرید زمین و حق رأی تکمیل شد، در سال 1922 نخستین انتخابات شورای استان برگزار شد. شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" که تا آن هنگام شورای استان نام داشت نخستین جلسه خود را در 9 جون، روزی که هم اکنون به عنوان روز خودمختاری اولند برگزار می شود، برگزار کرد. قانون خودمختاری اولند پس از آن دو بار، در سال 1951 و 1993 کاملاً بازنگری شده است.

Hembygdsrätten

قانون حق محلی "هم بیگدس رتین"

قانون حق محلی "هم بیگدس رتین" اولند یک شرط لازم برای موارد زیر است:

- حق انتخاب شدن و انتخاب کردن در انتخابات شورای استان

- حق مالکیت و اختیار املاک غیر منقول در استان

- حق کسب و کار در استان

محدودیت مالکیت و اختیار املاک غیر منقول با هدف حفظ اراضی در مالکیت اهالی اولند ایجاد شده است. قانون حق محلی "هم بیگدس رتین" محدودیتی در نقل مکان به اولند ایجاد نمی کند.

قانون حق محلی "هم بیگدس رتین" در هنگام تولد و در صورتی که یکی از والدین واجد قانون حق محلی "هم بیگدس رتین" باشد بدست می آید. افرادی که به اینجا نقل مکان کرده اند و پنج سال در اینجا زندگی کرده اند، در صورتی که دارای دانش قابل قبول در زبان سوئدی باشند، می توانند درخواست حق محلی "هم بیگدس رتین" را ارائه دهند. تنها افراد دارای تابعیت فنلاند حق دریافت حق محلی "هم بیگدس رتین" را دارند.

دولت محلی حق دارد که در قانون حق محلی "هم بیگدس رتین" استثناء قائل شود تا فردی بتواند املاک غیر منقول را در مالکیت بگیرد و کسب و کاری در استان راه بیندازد. فردی که بیش از پنج سال در بیرون از اولند سکونت داشته باشد، حق محلی "هم بیگدس رتین" را از دست می دهد.

Språkbestämmelserna

مقررات زبان

بر اساس قانون خودمختاری، زبان رسمی اولند سوئدی است. این بدان معناست که زبان اداری در امور دولتی، استانی و شهرستانی در اولند سوئدی است. نامه های اداری دولتی و دیگر نوشتارهای رسمی که به اولند فرستاده می شود نیز بایستی به زبان سوئدی باشند.

آموزش در مدارس و دیگر امور آموزشی که با بودجه عمومی انجام می شود بایستی به زبان سوئدی صورت گیرد.

Demilitarisering

منطقه غیر نظامی

اولند یک منطقه غیر نظامی است. این بدان معناست که ارتش حق حضور در اولند را ندارد و اولند نمی تواند به پایگاه نظامی تبدیل شود. اولند بیطرف نیز هست و در صورت بروز جنگ در جنگ شرکت نخواهد کرد.

در سال 1809 هنگامی که اولند جزئی از امپراتوری روسیه شد، ساختمان یک پایگاه نظامی در "بومارسوند" در بخش شرقی اولند آغاز شد. در جنگ کریمه این پایگاه نظامی از سوی نیروهای فرانسه و انگلستان مورد هجوم قرار گرفت و تسخیر شد. در صلحی که پس از آن در سال 1856 در پاریس پدید آمد، بر اساس یک تعهد یکسویه از طرف روسیه، اولند به عنوان یک منطقه غیر نظامی اعلام شد.

هنگامی که سازمان جامعه ملل در سال 1921 درباره تعلق حکومتی اولند تصمیم گرفت، تصمیم گرفته شد که یک پیمان نامه بین المللی نیز برقرار شود. با این پیمان نامه، غیر نظامی بودن اولند از سال 1856 تأیید شد و همزمان اولند به عنوان بیطرف اعلام شد.

این پیمان نامه از سوی 10 دولت امضا شد. روسیه در پیمان نامه 1921 مشارکت نداشت ولی در عهدنامه مسکو در سال 1940 درباره جزایر اولند و پیمان صلح پاریس در 1947 موضوع غیر نظامی بودن اولند قید شده است، ولی موضوع بیطرفی در آنجا قید نشده است.

کسی که مشمول قانون حق محلی "هم بیگدس رتن" باشد و پیش از 12 سالگی به اولند نقل مکان کرده باشد، از خدمت سربازی معاف است.

Åland i världen

اولند در جهان

همکاری اسکاندیناوی

اولند از سال 1970 دارای نماینده در شورای اسکاندیناوی است. شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" دو نماینده برای شرکت در شورا برمی گزیند. این افراد همراه با نمایندگان دیگری که از سوی دولت استانی برگزیده شده اند، هیئت نمایندگی اولند در شورای اسکاندیناوی را تشکیل می دهند.

دولت استانی همچنین در شورای وزیران اسکاندیناوی نیز شرکت می کند.

Åland i EU

اولند در اتحادیه اروپا

بر اساس قانون خودمختاری، اجرای سیاست خارجی در زمره اختیارات اولند نیست بلکه این سیاست به صورت مشترک برای همه کشور اجرا می شود. با این وجود اولند دارای نفوذ در شکل دهی سیاست خارجی و آن دسته از قراردادهای بین المللی است که مربوط به مقرراتی درباره اختیارات اولند باشند. قانون خودمختاری دانه بر این است که هنگامی که فنلاند در آن قراردادهای بین المللی مشارکت دارد، ضروری است که رضایت شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" جلب شود تا آن قانون در اولند نیز معتبر باشد.

هنگامی که فنلاند در سال 1995 به اتحادیه اروپا پیوست، رضایت شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" ضروری بود تا اولند نیز به اتحادیه اروپا بپیوندد. پس از آنکه ساکنان اولند در دو همه پرسی همگانی گوناگون نظر خود را ابراز داشتند، و پس از آنکه روشن شد که مناسبات اولند با اتحادیه اروپا در صورتجلسه ویژه ای تنظیم می شود، شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" رضایت خود را ابراز داشت.

بر اساس این صورتجلسه که جزئی از پیمان نامه پیوستن فنلاند به اتحادیه اروپا بود، اولند در خارج از چارچوب اتحادیه مالیاتی اتحادیه اروپا قرار می گیرد. این صورتجلسه همچنین مجاز می دارد که مقررات ویژه خرید اموال غیر منقول و راه انداختن کسب و کار در اولند معتبر باشد. از این گذشته موقعیت ویژه اولند از لحاظ حقوق بین المللی نیز با ذکر یادداشتی در آن صورتجلسه تأیید شده است.

Åland - Ett exempel för andra

اولند - یک نمونه برای دیگران

سیاستمداران، پژوهشگران و روزنامه نگاران در سراسر دنیا غالباً اولند را به عنوان یک نمونه موفق حل مسئله اقلیت ها بررسی می کنند. تقسیم قدرت بین اولند و کشور، ضرورت دوجانبگی برای تغییر تقسیم قدرت، قانون حق محلی "هم بیگس رین" و محدودیت خرید زمین و همچنین امکان نفوذ بر پیمان نامه های بین المللی نکاتی هستند که جالب توجه هستند. اولند به عنوان یک نمونه نادر به نظر می رسد که خودمختاری در یک مدت طولانی وجود داشته است و این راه حل بدون درگیری مسلحانه ایجاد شده است و اولند در عین حال هم خودمختار است و هم غیرنظامی است.

آدرس پستی، شماره تلفن، دورنما و آدرس اینترنتی:

PB 1060 AX-22111 Mariehamn

Tel. +358-18-25000 Fax. +358-18-19155

info@regeringen.ax www.regeringen.ax

Ålands frimärke

در سال 1984 اولند دارای تمبر شد.

Ålands lagting – Ett parlament

شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" - یک پارلمان

قانون خودمختاری به ساکنان اولند این اجازه را می دهد که در چارچوب مسائل داخلی و برای اجرای بودجه، قوانینی را وضع کنند. مجمع قانونگذاری و یا "پارلمان" اولند، شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" نام دارد. شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" دولت استانی، یعنی دولت اولند را منصوب می کند. خودمختاری اولند در قانون خودمختاری اولند مقرر شده است. این قانون توسط پارلمان اولند و بر اساس قانون اساسی و صرفاً با رضایت شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" قابل تغییر است. تغییر تقسیم قدرت بین اولند و کشور در موارد دیگر مستلزم اینست که هر دو طرف موافق باشند. قانون کنونی خودمختاری، که سومین قانون از این دسته است، در 1 ژانویه 1993 لازم الاجراء شد.

شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" در کدام عرصه ها می تواند قانون وضع کند؟

در قانون خودمختاری قید شده است که شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" در کدام عرصه ها می تواند قانون وضع کند. مهم ترین این عرصه ها عبارتند از:

- بهداشت و درمان، محیط زیست
- ترغیب صنایع
- ترافیک داخلی
- ادارا امور شهرستان
- پلیس
- پست، رادیو و تلویزیون

در این عرصه ها اولند تقریباً مانند یک دولت مستقل کار می کند و دارای قانونگذاری و ادارات خود است.

کدام عرصه ها در حیطه اختیارات ادارات کشوری هستند؟

در عرصه هایی که شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" واجد اختیارات قانونگذاری نیست، همان قوانین فنلاند که در کشور جاری هستند در اولند نیز معتبر هستند. نمونه هایی از این قوانین چنین است:

- سیاست خارجی
- بخش بزرگی از مقررات حقوق مدنی و جزائی
- دادگاه ها
- اداره گمرکات
- مالیات های دولتی

برای آنکه منافع اولند در این عرصه ها نیز حفظ شوند، اولند دارای یک نماینده در پارلمان فنلاند نیز هست. نماینده اولند در پارلمان فنلاند، همانند دیگر نمایندگان پارلمان فنلاند انتخاب می شوند. یک استاندار نماینده دولت فنلاند در این استان است و آن استاندار توسط رئیس جمهور و بر اساس توافق با رئیس شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" برگزیده می شود. از وظایف استاندار، ریاست هیئت نمایندگی اولند و همچنین افتتاح و اختتام شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" به مأموریت از سوی رئیس جمهور است.

شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" چگونه برگزیده می شود؟

شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" که از 30 عضو تشکیل شده است هر چهار سال یکبار در پی انتخابات مخفی و نسبی انتخاب می شود. حق رأی از 18 سالگی است. قانون حق محلی "هم بیگدس رتن" شرط داشتن حق رأی و حق انتخاب شدن است.

گروه های سیاسی اولند در رابطه با احزاب سیاسی بیرون از اولند مستقل هستند ولی می توان از لحاظ ایدئولوژیکی آنها را با گروه های مشابه در جهان پیرامون مقایسه کرد.

خودمختاری اقتصادی

وظیفه اصلی شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" در کنار قانونگذاری اینست که درباره بودجه استان تصمیم گیری کند. درآمدهای بودجه شامل درآمدهای خود استان و یک مبلغ کلی است که به عنوان بازگشت مالیات های پرداختی ساکنان اولند به دولت محسوب می شود.

درست همانند کشور، دولت در اولند نیز مالیات، عوارض گمرکی و دیگر عوارض دریافت می کند. در عوض در بودجه دولتی نیز یک مبلغی در اختیار شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" قرار می گیرد. این مبلغ عبارت است از 0.45% ترانزنامه درآمد های دولتی، به استثنای وام های دولتی. با این "مبلغ کلی" بایستی اولند مسائلی را که در غیر اینصورت از سوی ادارات دولتی رتق و فتق شوند را بر عهده دارد. این مبلغ در سال 2007 حدوداً 190 میلیون یورو بود.

کنترل قانونگذاری

قوانینی که توسط شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" وضع می شود برای رئیس جمهور فرستاده می شوند و او می تواند در دو حالت آنها را وتو کند، اگر شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" از وظایف قانونگذاری خود فراتر رفته باشد و یا اگر آن قانون مربوط به امنیت خارجی و یا امنیت داخلی فنلاند باشد. تصمیم رئیس جمهور مبتنی خواهد بود بر اظهارات هیئت نمایندگی اولند و گاهی نیز بر اساس اظهارات دیوان عالی کشور.

Ålands landskapsregering

دولت استانی اولند

دولت

دولت استانی اولند می تواند حداکثر هشت عضو داشته باشد و رئیس آن "لانت رود" نامیده می شود. دولت استانی توسط شورای قانونگذاری "لاگ تینگت" و بر اساس مبانی پارلمانی و پس از مذاکرات بین گروه های سیاسی انتخاب می شود. هدف از مذاکرات اینست که دولت استانی بایستی حتی المقدور از حمایت گسترده ای برخوردار باشد ولی تشکیل دولت اقلیت نیز مجاز است.

Förvaltning

ادارات

دولت استانی برای اداره امور از ادارات عمومی که در وهله نخست شامل اداره مرکزی با شش بخش است، یاری می گیرد.

ادارات عمومی در دولت استانی اولند مسئولیت اداره همه عرصه های را دارد که بر اساس خودمختاری بایستی بجای دولت مرکزی توسط استان اداره شوند. به این ترتیب دولت استانی و ادارات عمومی وظایفی را بر عهده دارند که در دیگر نقاط فنلاند بر عهده وزیران گوناگون، استانداری ها و ادارات کل دولتی هستند.

Självstyrelsens tillkomst

پیدایش خودمختاری

چگونه است که قوم این چنین کوچکی دارای چنین خودمختاری عمده ای است؟

تا آنجا که همه می دانند ساکنان اولند از دیرباز به سوئدی سخن می گفته اند و فرهنگی شبیه سوئدی داشته اند. اولند به کشور سوئد نیز تعلق داشته است، گاهی با حق خودمختاری اداری، تا جنگ 1808-1809 که سوئد ناچار شد از فنلاند و اولند به سود روسیه صرف نظر کند. آنگاه اولند یک بخش از فنلاند که یک منطقه تحت سلطه شاهزاده بود، درآمد. هنگامی که امپراتوری تزاری روسیه آغاز به فروپاشی کرد، مذاکرات محرمانه ای بین نمایندگان همه کمون های اولند در مدرسه عالی اولند در آگست 1917 برگزار شد. در آنجا تصمیم گرفته شد که درخواست الحاق دوباره به سوئد، کشور مادر مطرح شود. این درخواست از سوی نمایندگان اولند به پادشاه و دولت سوئد داده شد و از جمله با تومارهای امضا شده از توسط ساکنان بزرگسال اولند از حمایت گسترده ای برخوردار شد.

در دسامبر 1917 فنلاند با استناد به اصل حق تعیین سرنوشت خلق ها که بر اساس آن اولند اعلام تمالی به پیوستن به سوئد کرده بودند، به عنوان جمهوری مستقل اعلام استقلال کرد. فنلاند تمایلی برای پذیرفتن درخواست اولندی ها در خصوص درخواست پیوستن به سوئد دوباره نداشت ولی در مقابل آماده بود که نوعی خودمختاری داخلی به آنان بدهد. از اینرو در سال 1920 فنلاند قانون خودمختاری را تصویب کرد ولی اولندی ها آنرا نپذیرفتند. به علت ویژگی بین المللی مسئله اولند، موضوع به سازمان تازه تشکیل شده جامعه ملل (ان. اف) واگذار شد. شورای جامعه ملل در جون 1921 تصمیم به تشکیل یک کمیسیون گرفت که هیچیک از طرفین درگیری، فنلاند، سوئد و اولند کاملاً بی نصیب نماندند.

Åland flagga

اولند در سال 1954 دارای پرچم شد.